

νουτσάουλους ἔχ' γούρνα 'ς τοῦ κατακλείδ' (=κάτω σιαγόνα) Σπάρτ. Συνών. *λακκάκι, λακκούβάκι, λάκκουδο*.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γούρνα* καὶ *Γοῦρνες* πολλαχ. *Γοῦρνες* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. *Βούρνα* Κύπρ. Ρόδ. Τήλ. *Βοῦρνες* Κάμπ. Κύπρ. Νίσυρ. Τήλ. *Σγούρνα* Κέρκ. (Σιν.) Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λαγκάδ. Λογγ. Μάν. Τριφυλ.) *Σγοῦρνες* Ζάκ. Μακεδ. (Κοζ.) *Σγούρα* Σαμοθρ. *Οὔρνα* καὶ *Οὔρνες* Νάξ. (Ἀπύρανθ. Κινίδ.). Ἐπίσης καὶ ὡς τοπων. συνεκφερομένη α) μετ' ἐπιθέτων *Ἀσπρη Γούρνα* Ἀμοργ. *Βαθειὰ Γούρνα* Μακεδ. (Βόιον) Πάρ. *Γειρτὴ Γούρνα* Σῦρ. *Μεγάλῃ Γούρνα* Πελοπν. (Κόκκιν.) *Μακριὰ Σγούρνα* Πελοπν. (Μάν.) *Βαθειές Γοῦρνες* Μακεδ. (Βόιον). Ἐπίσης ὡς τοπων. μετ' ἐπιρρ. *Ἀπὸν Γούρνα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) καὶ μετὰ κυρ. ὄν. *Βιλὴ Γούρνα* Μακεδ. (Καστορ.) *Βριτοῦ Γούρνα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Γάλλ' Γούρνα* Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *Γιάν' δραγάδ' Γούρνα* Μακεδ. (Καστορ.) *Μαριανόπ'κον Γούρνα* Μακεδ. (Καισάρ.) *Μούτ' Γούρνα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Μπουγάνη Γούρνα* Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *Μπούρα Γούρνα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Γούρνα τ' Νάκ' Μακεδ.* (Βόιον) *Παράσχου Γούρνα* Μακεδ. (Καταφύγ.) *Προφόρου Γούρνα* Κάλυμν. *Τούρκου Γούρνα* Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *Φασούλ' Γούρνα* Μακεδ. (Πελεκάν.) *Γούρνα Χαλκιᾶ* Θεσσ. (Συκαμν.) *Χαρογιάν' Γούρνα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Στάθη Γοῦρνες* Πελοπν. (Ἀράχ.) *Κανέλ' Γοῦρνες* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Παπαβασιλ' Γοῦρνες* Μακεδ. (Ἐράτυρ.) *Τρουμπᾶ Γοῦρνες* Θεσσ. (Πήλ.) *Δράκου Βούρνα* Ρόδ. (Ἐμπον. Σάλακ.) *Μιχαλάνδαινας Βούρνα* Τήλ. *Μορένου Βούρνα* Τήλ. *Ἀι Πανδελέμονα Βοῦρνες* Τήλ. *Οὔρνες βολιβᾶ* Νάξ. (Κινίδ.) καὶ μετὰ ἀριθμτ. *Δγυὸ Γοῦρνες* Κῶς (Πυλ.) κ.ἄ.

γουργνάδα ἡ, ἐνιαχ. *βουργνά* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ο ὕ ρ ν α* καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -ά δ α. *Μεγάλῃ λιθίνῃ λάρναξ*. Συνών. *λάρνακας*.

γουργνάκι τό, πολλαχ. *γουργνάξ* Σάμ. Τήν. — Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ροῦμελ., 203 *γουργνάτσι* Μεγίστ. *βουργνάκι* Νίσυρ. *σγουργνάκι* Κρήτ. (Χαν. κ. ἄ.) Πελοπν. (Κίτ. Λεντεκ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ο ὕ ρ ν α* καὶ τῆς ὑποκορ. κατάλ. -ά κ ι.

1) Μικρὰ γούρνα πολλαχ. : Σὲ φτοῦνο τὸ σγουργνάκι τί φαί νά βάλῃς γιὰ τὸ γουργνί; *Ἔναι μικρὸ* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) *Ἔ* τοῦ μικροῦ *γουργνάξ* εἶναι καθαρό τὸν νιρὸ Σάμ. *Βάλι τ' γαλακτιὰ μὲ τὰ πίτυρα 'ς τοῦ γουργνάξ* (γαλακτιὰ = τὸ λευκὸν ἀπόπλυμα τῆς σκάφης τοῦ ζυμώματος) Τήν. Τέτοιες μικρὲς γοῦρνες τίς ὀνομάζουν κουτσόγουργνες ἢ γουργνάκια Δ. Λουκόπ., ἔνθ' ἄν. Συνών. *γ ο υ ρ ν α λ ᾶ κ ι*, *γ ο υ ρ ν ᾶ λ ι*, *γ ο υ ρ ν ῆ*, *γ ο υ ρ ν ῆ δ ι 1*, *γ ο υ ρ ν ῆ σ κ ι*, *γ ο υ ρ ν ῆ τ σ α*, *γ ο υ ρ ν ὀ π ο υ λ ο ν*, *γ ο υ ρ ν ο ὕ δ α*, *γ ο υ ρ ν ο ὕ δ ι*, *γ ο υ ρ ν ο ὕ λ α*, *λακκάκι*, *λακκούδι*, *λακκούδάκι*, *λαρνάκι*. 2) Τετράγωνον τεμάχιον ξύλου, φέρον κοίλωμα ἐντὸς τοῦ ὁποίου στρέφεται τὸ καλαμιστήρι (ὄργανον ταλασιουργίας) Νίσυρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γουργνάκι* Φοῦρν. *Χίος Γουργνάξ* Μακεδ. καὶ κατὰ πληθ. *Γουργνάκια* Ἴων. (Κρήν.) Μήλ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γουργνάκης* Σῦρ.

γουργναλάκι τό, Κρήτ. (Βιάνν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ο υ ρ ν ᾶ λ ι* καὶ τῆς παραγωγ. κατάλ. -ά κ ι.

Γ ο υ ρ ν ᾶ κ ι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθα καὶ συνών.: Ὁ τόπος εἶναι ὅλο γουργναλάκι γεμᾶτος.

γουργνάλι τό, Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ο ὕ ρ ν α* καὶ τῆς παραγ. κατάλ. -ά λ ι.

Μικρὸς λάκκος μὲ στάσιμον ὕδωρ ἔνθ' ἄν.: *Τὸ γουργνάλι ἐγ-γιομᾶτο ἄσ-σί νερό* Καλαβρ. (Γαλλικ.) Συνών. βλ. εἰς λ. *γ ο υ ρ ν ᾶ κ ι 1*.

γουργνάρα ἡ, Τσακων. (Πραστ.) *σγουργνάρα* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ο ὕ ρ ν α* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ α.

Ἡ μεγάλη γούρνα ἔνθ' ἄν.: *Ἦτανε ἡ σγουργνάρα γιομᾶτη νερό κ' ἔπινε τὸ βόδι* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) *Τσι νὶ ἔσα θέου ἔνταν' τὰ γουργνάρα π' ἀνοίερε;* (τί τὴν ἤθελες αὐτὴν τὴν γούρναν ποὺ ἤνοιζες;) Τσακων. (Πραστ.)

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Σγουργνάρα* καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Γύθ. Κίτ. Μάν.)

γουργνάτος ἐπίθ. Λέρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ο ὕ ρ ν α* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά τ ο ς.

Ὁ ἔχων τὸ σχῆμα τῆς γούρνας: *Πατελ-λίδα γουργνάτη*. Συνών. *βαθερός*, *βαθικός 1*, *βαθοὺλός 2* (εἰς λ. *βαθοὺλός*), *γουργνωτός*.

γουργνέλα ἡ, Ἀθ. Λέρ. Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ο ὕ ρ ν α* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έ λ α.

1) Σκαφίδιον ὀριζοντίως ἐξηρτημένον ἀπὸ τὴν κοφινίδα τοῦ μύλου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκ ταύτης πίπτει ὁ σῖτος καὶ εἶτα διὰ τῆς εἰς αὐτὴν εὐρισκομένης ὀπῆς καὶ διὰ τρομῶδους κινήσεως ρίπτεται οὗτος εἰς τὸ ἀνοιγμα τοῦ ἄνω λίθου τοῦ μύλου πρὸς ἄλυσιν Ἀθ. 2) Ὁχετὸς διὰ τοῦ ὁποῖου τὸ ἄλευρον ἐξερχόμενον ἀπὸ τὴν μυλόπετραν πίπτει εἰς τὴν ἀλευροδόχον Ἀθ. 3) Ὑδρορρόη Λέρ. Λέσβ. Συνών. *ρεινούχος*, *σοῦγελο*.

γουργνεύω Μακεδ. (Σταν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ο ὕ ρ ν α* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ε ὕ ω.

Καθιστῶ τι κοῖλον: *Ἐνα ξύλου τόσσον, τοῦ γουργνιάμι κὶ λέγουσαν γαβάθα*.

γουργνί τό, γουργνὶν Κύπρ. (Κυθρ. κ. ἄ.) Πόντ. (Ἀμισ. Ἰμερ. Κρώμν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) *βουργνὶν* Ἰκαρ. (Εὐδηλ.) Κύπρ. (Αἰγιαλ. Κυθρ. Μένεικ. κ. ἄ.) *γουργνὶ* Ἀνάφ. Εὐβ. (Ὁξύλιθ.) Ἡράκλ. Ἰμβρ. Καππ. (Σίλατ. Συνασσ. Φάρασ.) Κρήτ. (Νεάπ. κ. ἄ.) Κῶς Πελοπν. (Δ. Κορινθ.) Πόντ. (Ζησιν. Ὁφ. Σαράχ. Σούρμ.) Σάμ. Στερελλ. (Ἰτέα) Χίος *σγουργνὶ* Πελοπν. (Κίτ. Μάν. Μεγαλόπ. Σκορτσιν.) *οουργνὶ* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ο ὕ ρ ν α* καθ' ὑποκορ. τύπ.

1) Μικρὰ λιθινὴ ἢ ξυλινὴ ἢ πηλινὴ λάρναξ πρὸς ὑποδοχὴν ὕδατος, ἐναπόθεσιν τροφῆς τῶν ζώων, ποτισμὸν αὐτῶν, πλύσιν διαφόρων ἀντικειμένων, φύλαξιν τροφῶν κτλ. Ἡράκλ. Ἰκαρ. (Εὐδηλ.) Ἰμβρ. Καππ. (Σίλατ. Συνασσ. Φάρασ.) Κρήτ. (Νεάπ.) Κύπρ. (Αἰγιαλ. Κυθρ.) Κῶς Πελοπν. (Δ. Κορινθ. Κίτ. Μάν.) Πόντ. (Ἀμισ. Ζησιν. Ἰμερ. Κρώμν. Ὁφ. Σαράχ. Σούρμ. Τραπ. Χαλδ.) Σάμ. Στερελλ. (Ἰτέα) Χίος: *Βάλε νερό 'ς τὸ σγουργνὶ νὰ πλῆνῃσι οἱ κόττες* Κίτ. Μάν. *Τὸ σγουργνὶ τῆς βρύσης* Ἰμερ. *Τὰ σουζούκια τὰ κάνομε καβουρμᾶ καὶ τὰ ρίχνομε μέσα σὲ βουργνὰ* Εὐδηλ. *Πλυν-νίσκουμέν τε τξὶ βάλ-λουμέν τε μέσ' 'ς τὸ βουργνὶ τξὶ ἀλατίζουμέν το* Κυθρ. *Πάστριφι τοῦ γουργνὶ νὰ πλύνου Ἰτέα* || Ἀσμ.

